

[Bomholt.]

de unge faa et Job. Og det medfører rimeligvis atter, at vi selv i Sommerens bedste Tid vil have en temmelig stor Stab af unge, der har været arbejdsløse i lange Tider.

Her møder vi da Problemet i dets fulde Alvor: Skal vi lade denne Ungdom gaa til Grunde i Tilfældighed og Demoralisation, eller skal vi i hvert Fald bestræbe os for at sætte et Arbejde ind, som kan bryde Nedgangslinien?

Det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen omtalte Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om, at Arbejdsløshedsunderstøttelse kan overføres til Højskoler og andre Undervisningsinstitutioner. Ja, men der er her blot det kedelige Forhold, at fra Arbejdsdirektoratets Side vil man ikke gerne overføre Understøttelsen om Sommeren. Efter meget langvarige Forhandlinger er det lykkedes at faa Arbejdsdirektoratet saa vidt, at de unge Kvinder, der kommer fra Fagforeningerne, kan faa deres Understøttelse overflyttet til Højskolen; men de kan ikke oppebære en til deres almindelige Understøttelse svarende ekstraordinær Understøttelse, saaledes som de unge Arbejdere kan det om Vinteren paa Vinterkursus. Der er altsaa her en stor Divergens i Behandlingen af de Elever, der gaar ind paa Skolen om Vinteren, og dem, der gaar derind om Sommeren.

Det ærede Medlem Hr. Bouet har allerede svaret paa det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsens Redegørelse for Socialministerens Skrivelse til Arbejdsløshedsraadet om, at det skulde være de gældende Tariffer, der forhindrer de unge i at komme i Arbejde. Selv om Tarifferne kan nævnes for enkelte Arbejdsomraader — det gælder ikke alle —, kan der samtidig nævnes en Række andre Aarsager, der har lige saa fundamental Karakter i Aarsagsforholdet, saa man kan ikke saaledes drage et enkelt Punkt frem og sige: her har vi den eneste Kilde til Ungdomsarbejdsløsheden; saa enkelt er det alligevel ikke.

Jeg er klar over, at det her drejer sig om et Omraade, hvor det er uhyre vanskeligt at lovgive. Alligevel vil jeg sige den højtærede Socialminister Tak, fordi han har prøvet paa at bryde Vej. Det er mit Haab, at vi ad den Vej kan naa i hvert Fald et Stykke længere i den rigtige Retning.

Munch-Petersen: Ved første Behandling af dette Lovforslag gjorde min Partifælle opmærksom paa, hvorfor vi ikke kunde dele den Begejstring, som det ærede Medlem Hr. Bindselev nærer for det fore-

liggende Lovforslag. Langt mere kan vi dele det Synspunkt, som er kommet til Orde i en Resolution af „Danmarks socialdemokratiske Ungdom“s Hovedbestyrelse, hvoraf jeg med Formandens Tilladelse skal bringe et kort Citat: „Det er et i Forhold til det samlede Arbejdsløshedstal ringe Antal Arbejdere, der bliver beskæftiget ved den frivillige Arbejdstjeneste. For det andet kan derved den almindelige Levestandard for Arbejderklassen blive udsat for svær Forringelse. For det tredje viser Erfaringerne, at den frivillige Arbejdstjeneste i vide Kredse betragtes som den første Etape paa Vejen mod den tvungne Arbejdstjeneste — Arbejdstjenestepligten.“

Ud fra disse Argumenter vil vort Parti stemme imod det foreliggende Lovforslag. Den Maade, som de unge arbejdsløse skal hjælpes paa, er først og fremmest Igangsættelse af Arbejde til tariffmæssig Betaling, og saa længe man ikke kan eller vil skaffe dette, maa man give en menneskeværddig Understøttelse, men ikke sætte de unge arbejdsløse til Arbejde, hvorved de faktisk kan komme til at virke som Løntrykkere for andre ved en saadan frivillig Arbejdstjeneste.

Man maa ogsaa forhøje Lønningerne for Lærlinge. Det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen her har fremført, maa ses i ganske omvendt Belysning, idet det nemlig er nødvendigt at forhøje Lærlingelønningerne, saaledes at det ikke mere kan betale sig for Arbejdskøberne at anvende Lærlinge som Løntrykkere overfor de unge faglærte Arbejdere, og man derved ikke mere i saa høj Grad vil se det Forhold, at saa snart Lærlingene er udlært, faar de et Spark og man tager ny Lærlinge ind, saa at de unge, som er udlært, slet ikke kommer til at arbejde i deres Fag.

Ad disse Veje maa man gaa frem for at afhjælpe Arbejdsløsheden blandt Ungdommen, men ikke ad den Vej, man her har anvist. Gennem det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget og vedtaget ved anden behandling, viser man ogsaa, at man ønsker disse Foranstaltninger gennemført mere reaktionært, idet man ikke vil sikre de arbejdsløse Indflydelse paa Ledelsen af de Foretagender, der er Tale om. Det betyder naturligvis, at der bliver endnu større Mulighed for at udnytte disse Foranstaltninger reaktionært.

Socialministeren (Steincke): Det forekommer mig ikke, at de Argumenter, der fra forskellig Side er fremsat under denne